

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010340
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010340.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci obžalovaného D. L. za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 16. decembra 2015 o odvolaní obžalovaného D. L. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 66/2014 zo dňa 7. 4. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 66/2014 zo dňa 7. 4. 2015 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. u obž. D. L. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 159/2007 zo dňa 6. 11. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 374/2009 zo dňa 25. 2. 2010, právoplatného dňa 25. 2. 2010, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pokladá tento trest na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 66/2014 zo dňa 7. 4. 2015 bol obž. D. L. uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 19. 3. 2007 uzavrel vo Zvolene, okres Zvolen prostredníctvom mandátára spol. Pohotovosť, s.r.o., Račianska 42/A, Bratislava, D. R., zmluvu o úvere vo výške 20 000,- Sk, t.j. 663,88 eur, č. zmluvy 6113915, pričom sa sumu zaviazal splatiť celú zvýšenú o poplatok o výške 5 200,- Sk, t.j. 172,61 eur v dvoch mesačných splátkach po 12 600,- Sk, t.j. 418,24 eur, počnúc dňom 18. 4. 2007, pričom v žiadosti o úver zo dňa 16. 3. 2007 uviedol svojho zamestnávateľa SPAZ spol. s r.o., IČO: 36018350, pričom v čase uzatvárania zmluvy v spoločnosti nepracoval a do dnešného dňa neuhradil ani jednu splátku, čím uviedol spol. Pohotovosť s.r.o., Račianska 42/A, Bratislava do omylu a spôsobil tak spoločnosti škodu vo výške 836,48 eur, (t.j. 25 200,- Sk).

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov nepodmienečne. Súčasne podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rovnako tak prvostupňový súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 159/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 374/2009 zo dňa 25. 2. 2010, právoplatného dňa 25. 2. 2010 a to vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo

nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zároveň súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2007 zo dňa 1. 8. 2007, právoplatného dňa 6. 11. 2007 a to vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon v zmysle ust. § 287 ods. 1, 2 Tr. por. zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. Račianska 42/A, Bratislava škodu vo výške 836,48 eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že zohľadnil najmä vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, kde v prípade obžalovaného vzal v úvahu jednu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle ust. § 36 písm. l) Tr. zák. a to vyhlásenie o vine učinené na hlavnom pojednávaní a v záverečnej reči prejavil i ľútosť nad spáchaným skutkom. Na druhej strane však z odpisu registra trestov vyplýva, že do vykonania hlavného pojednávania bol obžalovaný celkovo 6-krát súdne trestaný. S poukazom na skutočnosť, že skutok, ktorý bol predmetom pojednávania, bol zo dňa 19. 3. 2007, teda čiastkovo predchádzal iným odsúdeniam obžalovaného, v konečnom dôsledku potom prvostupňový súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody a to podľa trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu, kde v danom prípade to bol zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou 2 až 6 rokov. Súd preto ukladal obžalovanému trest za viac trestných činov spáchaných dvomi alebo viacerými skutkami, z ktorých je aspoň jeden zločinom a preto aplikoval i ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorej sa zvýšila horná hranica trestnej sadzby trestného činu najprísnejšieho o jednu tretinu, teda z pôvodných 6 rokov na 8 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že u obžalovaného prevládala pomer priťažujúcich okolností, kde prvostupňový súd vzal v úvahu jednak ako poľahčujúcu okolnosť, okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. l) Tr. zák., vzal však v úvahu i dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle ust. § 37 písm. h) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. S poukazom potom na takto upravenú trestnú sadzbu obžalovanému uložil trest odňatia slobody v zmysle ust. § 189 ods. 1 Tr. zák. ako trestného činu najprísnejšieho trestného vo výmere 40 mesiacov, kde obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Následne potom, keďže ukladal súhrnný trest, zrušil i predchádzajúce odsúdenie vo vzťahu ku ktorým bol ukladaný súhrnný trest tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku, keďže prvostupňový súd nemal ani pochybnosti o výške spôsobenej škody, rozhodol potom tak, že obžalovaného zaviazal v zmysle ust. § 287 ods. 1, 2 Tr. por. k povinnosti náhrady škody poškodenej spoločnosti Pohotovosť a to vo výške 836,48 eur a to nielen vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, ale i na postoj, kedy nenamietal na hlavnom pojednávaní výšku dlhu s tým, že je ochotný zaplatiť.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil neskôr písomným podaním svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného uvádza, že odvolanie podáva ohľadne výroku prvostupňového súdu o uloženom treste a to v rozsahu 40 mesiacov so zaradením pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko takýto súhrnný trest považuje za neprimerane prísny. Poukazuje pritom, že skutok sa stal v roku 2007, teda jedná sa o značný časový odstup. Od tohto obdobia bol odsúdený i opakovane potrestaný v dôsledku, ktorých skutočností okresný súd zrušoval aj výroky odsudzujúcich rozsudkov a to Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 159/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 374/2009 a Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2007. Tresty, ktoré boli uložené týmito rozsudkami už odsúdený dávno odsedel, dokonca bol podmienenčne prepustený na skúšobnú dobu, v ktorej sa osvedčil. Teda táto trestná činnosť, ktorej sa dopustil v minulosti, je už, podľa ich názoru, zahladená. Z tohto dôvodu preto prostredníctvom obhajcu žiadal okresný súd, aby tento zobral v úvahu tieto skutočnosti pri ukladaní trestu a postupoval v zmysle ust. § 44 Tr. zák. teda, aby prvostupňový súd upustil od uloženia súhrnného trestu, prípadne ďalšieho trestu, pretože napriek týmto skutočnostiam prvostupňový súd mu uložil neprimerane vysoký súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne. Podaním odvolania sa domáha, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a aby tomuto vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd po zrušení rozsudku upustil v jeho prípade od uloženia súhrnného trestu.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.

por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

I napriek obštrukciám obžalovaného, kedy sa tento sústavne ospravedlňoval z účasti na verejnom zasadnutí dňa 16. 12. 2015 krajský súd konštatoval, že sú splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného a takéto konanie bolo i vykonané. O termíne verejného zasadnutia bol obžalovaný riadne a včas upovedomený a svoju neúčasť obžalovaný zákonným spôsobom neospravedlnil. Na verejnom zasadnutí vykonanom v neprítomnosti obžalovaného, potom krajský súd dospel k nasledovným záverom.

Krajský súd zistil najskôr pochybenie prvostupňového súdu v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní nevykonal dokazovanie ohľadne rozsudkov, ku ktorým ukladal súhrnný trest. Tieto rozsudky neboli na hlavnom pojednávaní oboznámené a preto odvolací súd na verejnom zasadnutí vykonal tieto dôkazy a napravil tak pochybenie prvostupňového súdu. V konečnom dôsledku potom krajský súd sa priklonil k stanovisku obžalovaného uvedenom v odôvodnení odvolania, že je v danom prípade namieste upustiť od uloženia súhrnného trestu. Krajský súd po preskúmaní rozsudku prvostupňového súdu konštatuje, že skutočne od páchania skutku do konečného rozhodnutia uplynula doba už viac ako 8 rokov, čo treba považovať za skutočne neprimeraný čas na to, aby bola vyvodzovaná trestná zodpovednosť po takto dlhom období a osobitne, aby po takomto dlhom období bol uložený prísny trest. V tejto súvislosti tiež krajský súd vzal v úvahu uznesenie vyšetrovateľa z 24. 2. 2014, kedy túto trestnú vec obž. D. L. vylúčil na samostatné konanie po príliš dlhom konaní pred vyšetrovateľom OR PZ v Rimavskej Sobote. Až následne potom bola vec predložená vyšetrovateľom prokurátorovi, ktorý podal obžalobu na Okresný súd Zvolen (č.l. 1-2 trestného spisu). Táto skutočnosť nemohla ostať nepovšimnutou ani odvolacím súdom a odvolací súd bol povinný zohľadniť takúto dlhú dobu do zásad pre ukladania trestov.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti a najmä však na to, že tresty, ktoré boli rušené prvostupňovým súdom pri ukladaní súhrnného trestu, tak tieto tresty odsúdený už dávno vykonal, dokonca v skúšobnej dobe jedného z nich sa podmiennečne osvedčil, krajský súd zastáva názor, že v danom prípade je potom namieste upustiť od uloženia súhrnného trestu a to z horeuvedených dôvodov, kde tresty uložené skoršími rozsudkami postačujú na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia a možno ich považovať za dostatočné.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody senát krajského súdu vyhovel odvolaniu obžalovaného a rozhodol tak, ako je uvedené v rozsudku krajského súdu, že v konečnom dôsledku potom upustil od uloženia súhrnného trestu s tým, že výrok o náhrade škody z rozsudku prvostupňového súdu zostáva nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.